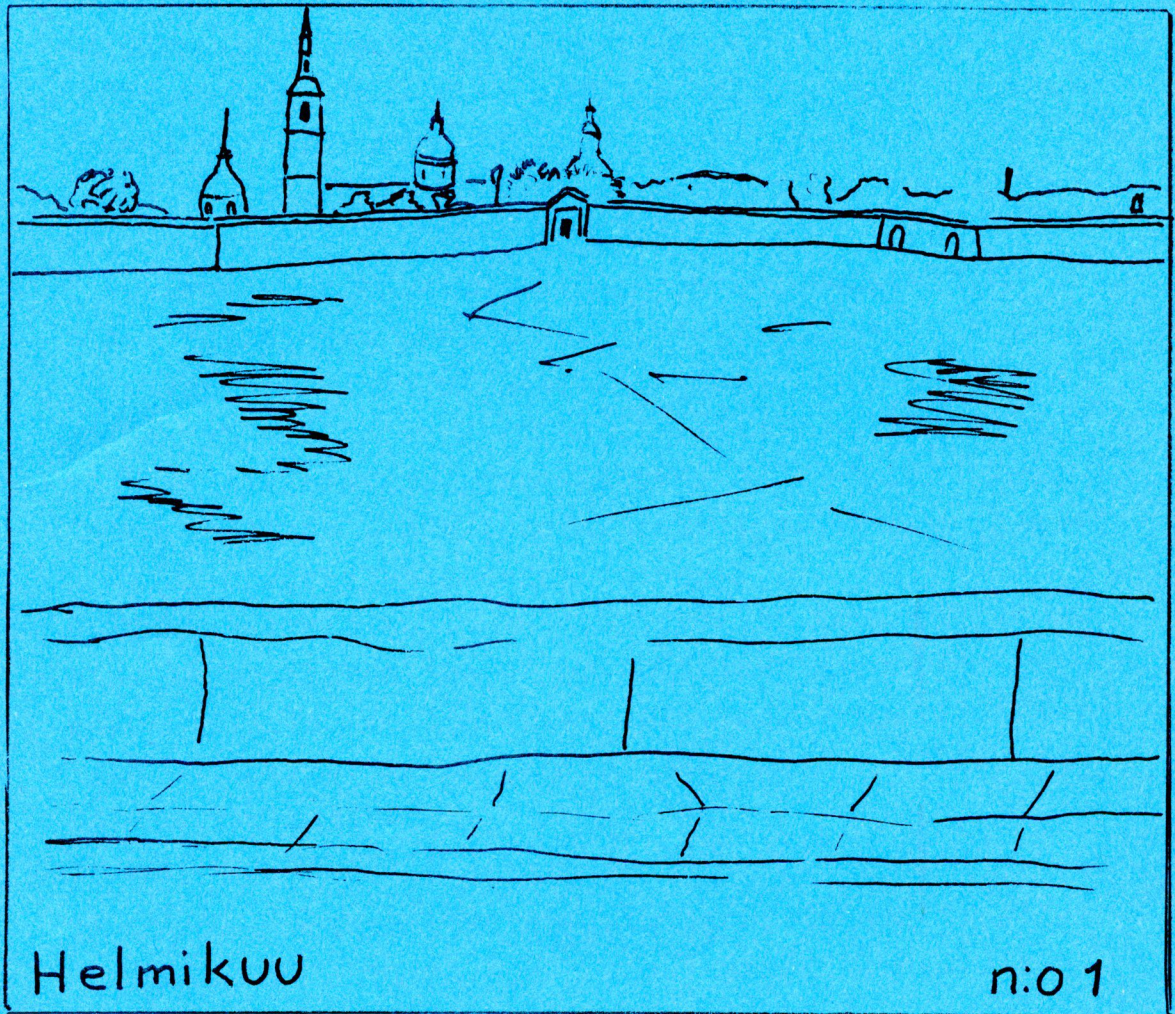

Pekka Salminen

KÄENPIIKA

-1980-

SAVO-KARJALAISEN OSAKUN-
NAN LÄNENKANNATTAJA

PIÄKIRJOITELMA

Kädessänne on kunniaikas uuden vuosikymmenen ensimmäinen numero. Aloitimme jo nyt 80-luvun, vaikka joku katkeroitunut allakantekijä väitti että siirryimme siihen vasta ensi vuonna mutta meidän olemme aina kaikkea ja aikaamme edellä.

Lehti on minulle henkilökohtaisesti hyvin merkityksellinen, sillä päätoimittajan vastuu painaa hartaita, kun Sinikka eli Kalle siirtyi muihin tehtäviin ja jätti minulle kirjoituskoneen sekä vauhtiviivat joita olenkin käytellyt uhmaten kaikkia mahdollisia lakeja painovoimasta lähtien. Mustetta, paperia ja hiekkaa on kulutettu valtavasti; ohdakkeista kun on tämä alkutaival.

Tietoinen sota apatiaa vastaan jatkuu herkeämättä ja siksi käännyinkin puoleenne ja haastan kaikki ne jotka eivät ole ottaneet osaa ko. kamppailuun aiemmin, sillä nyt teillä on elämänne tilaisuus vaikuttaa, eikä kyse ole mistään pienestä, vaan APUANNE TARVITAAN jotta voisimme pitää lehden tasapainoisesti sekä keveäsisältöisenä että asiapitoisena.

Antakaa tekstiä tulla tuutin täydeltä, keuhkaa jos on aihetta, haukkukaa jos on syytä (vaikka minua jos ette muita uskalla) väittäkää vastaan, tuokaa julki sitä mikä on teille tärkeää mutta ÄLKÄÄ JÄÄKÖ APATIAN VALTAAN, sillä ettehan te muumioita ole.

Palautetta kentältä tarvitaan aina!

Lopuksi haluaisin kiittää kaikkia niitä henkilöitä jotka mahdollistivat tämän lehdykäisen ilmestymisen itseään ja aikaansa säästämättä. Kiitos!

Toteaa ent. Hätäaputoimittaja

nyk. päätoimittaja

Ernesto

Ps Ei ole sellaista maanantaipäivää joka ei luovuttaisi paikkaansa tiistaille.

A. Tsehov

SISÄLLYS

Piäkirjoitelma	I
Sisällysluettelo	2
SKO:n Suotuinen ajantieto	3
Runo: Meitä ei ole	5
Ei ole kaikki miltä näyttää	6
Ruusut ja risut	9
Itä-Suomen toivot	10
Toisesta kuremoottorista veivattua	11
Katkelmia Leningradin matkalta	13
Päätöimittajan kokemuksia tiedostamattomassa yössä.	14
Info	16
Osakunnan uuden vuoden vastaanottajaiset	17

Lehden toimituskunta

Juha Niemelä alias Ernesto Yo-kylä 4 B 6

Leena Pesonen

Sinikka Rytönen alias Kalle

Kalevi Kokko

Heikki Schneider alias Topi

Pertti Itkonen

Lassi Saarento

Pentti Aaltonen

Juha Rantainen

Toimituksen osoite: Savo-Karjalainen osakunta

Rehtorinpellontie 4 - 6 B

20500 TURKU 50

"Käenpiika2-lehti

Arvoisat lukijat?

Kirjoituksia otetaan mielellään vastaan ja niitä voi jättää joko suoraan toimitukseen päiväystysaikaan ark. 12 - tai postilaatikkoon tai vaikka päätöimittajalle ylläolevaan osoitteeseen.

Kiitoksin toim. kunta

SKO:n Suotuinen ajantieto

(Julkaistaan tarpeen vaatiessa ja aina silloin kun sitä ei kaivata.)

Otteita eletystä elämästä --- eli mitä miesten saunassa todella tapahtuu.

-Elä sie turhoo riisu vuatteitas, saunoo ei saunaks muusta erota, ku ett lauteilla kököttää ukkoja ilikosillaan.

-Mitä sie etit?

-Kovakantasta kenkee. Naula törrottää lauteilla.

-Kuunnelkee nyt tarkkaan ritisöökö kiuvas. Lämmetessään ne tavallaan ritisöö. Hei pojat, taitaa ruveta lämpiimään, kiuvaskiviä ei kohta kärsi pittee käsissä. Sammuttakkeeha valot vähäks aikoo, nii katotaa hehkuuko vastukset... Perhana niin ovat mustia kuh hiilet viikko sitte sammunneessa nuotijossa.

-Kuuluha sieltä jottai ritinöö?

-Ainakkii jos tänne tulloo tarpeeks porukkoo pyssyy lämpötila 37 asteen kieppeillä.

-Joo, tulis ny joku jollon kuumetta.

-Tännäähä tiällä on pelekkiä lölymiehiä. Vaikka miten viskoop vettä kiukoolle ni ykskää selekä ei köyristy.

-Joo, osakuntalaiset on perinteisesti kovia lölymiehiä.

-Siätiön saunoissa jekkaine on lölymies, ainakkii 2B:ssä.

-Siätijölle myö annettaan kunnijakirja enerkijan siästötoimista.

-Juokeeha pojat kaljoo se lämmittää.

-Tästä lähin pittää varmaannii ruveta järjestämään suihkubileitä. --- Ostettaan vuan korallinen kaljoo ja pannaan makkarat lämpöpatterin vällii. Porukka käyp sitte vuorotelle suihkussa, käyttämättä kuitenkaa saippuvoo. Annostelloot vettä. Vuahtoo ei sua ikinä huuheltuva pois.

-Suihkut ovattii ku suihkukonneita. Vettä ei tule mutt iän on ku migissä tai traakkenissa.

-Mitenkä sie sait sieltä tuommosen sihhauksen aikaseks?

-Huomasih häntä ett siellol vielä yks sulake mihi ei olla heitetty vettä.

-Voivat lähettöö siulle kohta laskun kiukaan ruostuttamisesta. Heität sinne vettä nii tuohohhan tuo jiäp pellin piälle killummaan.

-Pittääpä käyvä kusella, kun ei neste muuten haihu.

-Piereskellään pojat nii lämpijjää.

-Tää on kyllä sananmukaisesti täisauna.

-Joo, oikeen täiystävällinen. Tait voip kylpee huoletta pelekeemättä hengen lähtöö.

-Pojat on niinku Herkulleet pitämässä muapalloo hartijoillaa. Ku jekkaine yrittää suaha jotennii lämmintä ja nousoo lauteille seisomaa ja painaa selekäsä katto vasten... Hyötynnöönkö tuosta muuta ku tikkuja selekänahkaa.

-Niinku Herkulleet... Tai niinku isän ilo takapanoasennossa.

-Kuunteleha sirisöökö se kiuvas, kum mie kiännän tätä termostaattija. Jos se sirisöö, nii siellä kulukoo virta. Käyppäs sie kuuntelemassa vessan sähkötaulusta lähtöökö kiuvas piälle.

-Siätiö vois ystävällisesti avata vähä saunan lämpöpat-
terin hannoo, ettei ves piäsis näin talavipakkasella kiukoolle jäätymmää.

-Käympäs selällee tähä lauteille ja laitan jalat nuille puolapuille --- mitkä nuo sitte lienööttii --- ja roikotan varpaita kiukoon piällä. Eiköhä lämpii.

-Kyllä saunassa hiki tulloo kuv vua kiukoolle tarpeeks vettä viskoo, mutta vua löylyn heittäjälle ja sillennii liikunnasta.

-Saiskoha nykyvää ennee mistää kuumavespulloja?

-Kyllois lehillä kirjottamista, jos yhestä saunasta löytys puolenkymmentä kuolijjaaks jäätynyttä miestä.

-Mie kyllä käyn asukastoimistossa sanomassa niille suorat sanat. Otan viivottimen, suorakuluman ja vatupassin mukkaa.

(Jos joku sattuu löytämään karanneen löylyn, niin tuokoon säätiöön.)

Luistiin perhiksi Kalevi

MEITÄ EI OLE

Yksinäisyyden umpikuja,
katkeran valveillaolon pakko,
ei ulospääsyä tajunnan vankilasta,
ei sulautumista, ei unohdusta
karvas oleminen
vieraissa legioonissa,
tyhjien nuorukaisten lukuinto,
kaikki pyrkimys turhuuteen
vieraalla maalla,
sieluttomuuden kujilla missä
ei maksa vaivaa itkeä, huutaa,
ei kapinoida.
Betonia,
rakennukset kuin ruumiskirstut ympärilläsi.
Tietämättömät silmät
tylyt silmät
Kadut ennen syntymääsi kirottut,
herrojen slummit.
Minussa joku tekee kuolemaa
Vino maailma joka olisi rakennettava uudelleen,
mutta myöhäistä,
kaksikymmentä toimistovuotta
Aika valuu pois
Aikaa ei ole
Meitä ei ole
Meitä ei ole

EI OLE KAIKKI MILTÄ NÄYTTÄÄ...

Kovin on maallistunut Suomen kansa, perinteiset arvot ovat murentuneet. Vain viisiminuuttiseksi viikossa kansalaiset hiljentyvät ja tuokin tuokio suo huojennuksen vain eräille. Muut jatkavat odotustaan.

Vaan helmikuussa, kun kansallinen missi valitaan, hiljenee maa kokonaiseksi tunniksi: Josko tänä vuonna löytyisi sellainen kaunokki, josta sitten tulisi äärettömyydestä äärettömyyteen yltävän, valovuosien ja valovuosien etäisyydet käsittävän kaikkeuden kaunein elävä?

Myös tämän jutun kirjoittaja hakeutui kaukokatselimen ääreen - vertailevaa havainnointia suorittamaan. Kyllä olikin! Maistui vähärasvainen maitokin makeammalta, kun katseli kaunottarien somasti kaartuvia mmm... muotoja.

Erityisesti jäi mieleen Savon oman tytön vakava kauneus, vain muutaman hymynpilkahduksen tämä katselijoilta soi. Tyttö oli kuin bysantin helmi-sellainen, josta Alladdinkin unelmoi. Myöskään en saata unohtaa Kajaanin neitoa - tummakutrasta, arvoituksellisesti hymyilevää...

Mutta Äänekosken Heleena. Miksi häntä ei valittu missiksi? Hän oli kaunotar - ja samalla olisi rikkivedyn hajuinen ja selluloosahiivaisen kaupungin maine kohentunut. Äänekoski muuten sijaitsee Keski-Suomessa, alueella, jossa osakuntien välinen kilpailu jäsenistä on kenties kiivaimmillaan. Ehättäkäämme ensin! Käsitel~~XX~~köön asiaa aluksi huolellisesti osakunnan miesten kerho ja sitten kutsuttakoon Heleena Nieminen osakuntamme ulkojäseneksi.

Niin, lieköhän misseillä sellaista, mitä voisi kutsua - miten sen nyt sanoisi - sisäiseksi kauneudeksi

jatkuu

Tärkeän kysymyksen poittamisen keskeytti aivan alkuunsa pö-
lötelevision mainospalat. Eteeni marssitettiin - ei K-kaupan
liha~~kauppiasta~~ - vaan sangen moninainen kosmeettisten kemikaa-
lien kokoelma. Tulin tietoisiksi kosteusvoiteen eterisistä,
syvävaikutteisista ainesosista, punattujen huulten makeudesta,
persikkaposkien pehmeystä sekä huumaavasta tuoksusta, joka
on peräisin purnukasta nimeltä Póla. Visuaalisena miellehyty-
mänä viimeisestä mainoksesta jäi tajuntaan naisen säkki.
Allekirjoittanut hätkahti. Póla!

Eikös siellä kotipuolessa ollut ainakin viime vuosikymmenellä
Pola-niminen taksimies - ajeli viininpunaisella dieselpösöllä
(rek. no XCL-807). En saanut rauhaa, vaan pyöräilin

En saanut rauhaa, vaan pyöräilin Turun lennättimeen tarkista-
maan asian. Vuoden 1979 Keski-Suomen puhelinluettelo mainitsi
kerrassaan neljä Polaa: Arvin lisäksi Eino, Matin ja Toimin.

Tuskin on Polia Ranskassa! Viiva o:n päällä on silkkaa hämäys-
tä - nimi on peräisin Suomesta.

Miten on nimi kulkeutunut Ranskaan? Polan auto! Maahantuoja on
toimittanut listat piirimyyjiin (Jyväskylässä Metso-Auto) asi-
akkaista Peugeot-tehtaalle.

Liberaalis-demokraattiseksi maaksi on Ranskassa huomattavan
laaja julkinen sektori (Halvarson-Elovainio: Erilaiset valtiol-
liset järjestelmät s. 29) Myös autoteollisuus on pitkälle val-
tiollistettu...

Saattaisiko virkamiehillä olla sormensa pelissä? Lukija var-
masti kurtistaa otseansa oletukselleni, sillä Suomessa virkam-
miehet ovat rehellisiä. Toisin on suuressa maailmassa! Eri-
tyistä hallinnollista ja hieman vilpillistä menettelyä ammen-
taen ranskalainen byrokraatti on siirtänyt tiedot autonvalmis-
tajalta maan kemian teollisuudelle (lahjus: korillinen Cognac
Vieux'ia sekä laivamatka Angleterriaan täydellä ylöspidolla).

Ja niin sai hajuvesi nimen Pola.

jatkuu

Tässä yhteydessä on huomautettava, että vaikka yksimielisesti tuomitsemme Peugeot-yhtymän toimet - tietojen luovuttaminen-- henkilökohtaisesti katson, että tehtaan tuottamat ajoneuvot ovat laadukkaita. Varsinkin isommissa malleissa on luotettava moottori, kevyt ohjaus sekä tasainen kyyli.

"Niin osakunta, onneksi sen jäsenluettelo on turvassa", tuumin, "siitä ei tihku tietoja asiattomille". Huojentuneena lasken kynäni pöydälle, kahvia jo tekee mieli ja...

Schneider -kynänä!

Ulkomainen pääoma on iskenyt - hallituksen jäsen Heikki Schneider on ensimmäinen uhri! Ja jos vain käytämme kekseliäisyyttämme, saatamme löytää muitakin...

Synkältä näyttää: mitä tuo tullessaan 80-luku? Kv. suurpääomalta ideat loppuvat (onko se historiallinen välttämättömyys vai ei - vaikenen, koska kannanotto sisältäisi poliittisen tendenssin). Joka tapauksessa suuren rahan huomio kiinnittyy heleisiin suomalaisiin nimiin. Ellemme pidä varaamme, voimme tavata vuosikymmenen puolenvälin televisiomainonnassa mm. seuraavat kauneusalan valmisteet:

- perusvoide "Pesonen"
- Pulkkinen-puuteri
- rypsiöljy "Rytkönen"
- aasinmaito "Aaltonen"
- Itkonen-ihonhoitosarja

Osakuntalaisten edut on turvattava. Osakuntaa vastaan aloitettu hyökkäys on pysäytettävä. Mahdollisiksi keinoiksi mainitsen:

- 1) Vastalauseeksi tähän asti tapahtuneelle osakuntalaiset lopettavat kosmeettisten aineiden käytön (samassa yhteydessä voisi ehdottaa lopetettavaksi muunkin turhuuden, kuten esimerkiksi tupakanpolton).
- 2) On perustettava osakunnan turvallisuuspalvelu (keksittäköön sille kumminkin jokin muu lyhenne kuin OTP - kyse ei ole palloiluseurasta). Turvallisuuspalvelulla tulisi olla mm. oikeus tarkkailla hallituksen jäsenten toimia sekä oikeus suorittaa kotietsintöjä. Koskaan ei voi olla varma, kuka petos mielessään

jatkuu

näpistää itselleen salaisiksi katsottavia tietoja.

3) Hankitaan osakunnan arkistoa varten vankka kassakaappi, kaupapoliittisista syistä mieluiten neuvostovalmisteinen.

Milloin pidetään seuraava päätösvaltainen osakuntakokous? Kaikki mukaan!

Sillä kullakin meistä on oikeus kauniiseen itäsuomalaiseen niimensä - oli siellä perässä diminutiivipääte tai ei. Eikö vain?

Juuso Rastas

RUUSUT JA RISUT

Ruusuja tulee naistenkerholta poikien lenkkisaunalaisille, jotka keksivät idean lahjoa ylioppilaskyläsäätiötä jääpalalla.

Ystävää kannattaa muistaa, niin metsä vastaa kuin ... Säätiö puolestaan muisti meitä kahdeksalla ilmaisella saunavuorolla; ilmaiset vilvoittelut tapahtuvat 2B:n saunassa.

(siinä näette tytöt, ei kaikki aivotoiminta tapahdu naistenkerhon puolella. Toteaa Ernesto)

Risut ja raaskut taitavat tälläkertaa jäädä jakamatta, mutta heti kun aihetta ilmenee, palataa astialle.

Hyymoria

Englantilainen herrasmies, joka oli ollut aikansa Afrikassa ja tottunut sikäläiseen ilmastoon, arveli olevansa valmis kohtaamaan suomalaisen saunan sen alkuympäristössään. Niinpä hän saapui tänne ja matkusti pieneen maalaishäylään, jossa tavan mukaan mentiin lauantaina saunaan. Herrasmies kesti löylyn ja hirvittävän kuumuuden urheasti aina siihen asti, jolloin isäntä alkoi lap-paa löylyä kiukaalle saavilla, kun hauha oli hänen mieles-tään liian pieni. Tämä oli englantilaiselle liikaa, hän pakeni paikalta.

Itä-Suomen toivot

Suomen olympiajoukkoeen jo matkustettua kisapaikalle Lake Placidiin ovat kotimaassa alkaneet tavan mukaan arvailut kisamenestyksestä. Joukkoe tuntuu kotiutuneen etukäteen ankeiksi mainostettuihin tiloihin hyvin ja toiveet ovat korkealla.

Joukkoeen suuret tähdet, jo ennakkoon nimetyt, Juha Mieto ja Hilikka Riihivuori voivat olla myös todellisia voittajia. Itä-Suomen suurin toivo lienee Marja-Liisa Hämäläinen jolta odotetaan paljon kypillä, Simpeleen Urheilijain tytön ailahteleva kunto näytti terästävän juuri parahiksi kisoihin, sillä viime kamppailut kotimaassa sujuivat hyvin. Yhtä paljon odotetaan Suonenjoen Vasaman Rauno Miettiseltä jo monia koitoksia nähneeltä veteraanilta, johon yhä luotetaan. Hän varmaan lopettaisi uransa mielellään ensimmäiseen suurkilpailuvoittoon, jota hän on tavoitellut aina Tataran MM kisoista 1970 asti.

Miesten hiihdon toinen tämän talven ässä on ollut Harri Kirvesniemi, Mikkelin Hiihtäjä on varmasti huipulla myös Lake Placidissa.

Mäkimainettamme puolustamassa on Kuopion kova kolmik, Kari Ylianttila, Jari Pulkkinen ja Keijo Korhonen, jotka edustavat Puijon Hiihtoseuraa. Savon pojista lienee kovakuntoisin 19-vuotias, ison mäen Suomen mestari v. 1980, Jari Pulkkinen.

Pieksamäen toinen kuuluisuus (vrt Eki), Esa Puolakka on pulpahtanut pintaan ja tullut urheiluväelle tutuksi vasta tänä talvena. Pieksamäen Veikkojen nuorukainen (21) on opintomatalla, mutta tulee varmasti yrittämään kaikkensa jo nyt.

Tuntemattomin joukossa lienee Miehikkälän Ulla Maaskola, joka on todella sisukas viestinviejä ja saanee tilaisuutensa olympialaduilla.

Siinä siis laajennetun Suur-Savo-Karjalan eturivin talviurheilijat. Seuraavassa Käenpiiassa pääsemme toivottavasti onnittelemaan voittajia.

Topi

TOISESTA KURAMOOTTORISTA VEIVATTUA

Jommi on veivaellu kuramoottorijjaan Käenpiian lehille jo usseemman kerran. Tämän takija katon myös minä velevolli-suuveksen koeajjoo oman moottorin, jotta nähhään miten se alakaa pelloomaan. Ensmäesen moottorin kääton tulosten ju-lukasemiseen on oekeen sopiva tämä 80-luvun emmäenen Käen-piika. Toemituskunnan harkinnassa on, jotta onko nämä tu-lokset julukasemiskeleposia.

Yllesessä tiijossahan on, jotta myö laetettiin entisen fu-ture-v-imon (kato viime syksyn emmäenen Käenpiika) kansa opintovelat yhteen tuossa joulun ja uuden vuon välissä. Nyt, koko sen rytäkän jälakeen, on ollu aekoo mieltijä yhes-sä vaemon kansa - tasa-arvosesti - tämän ruljanssin er puo-lija. Tähän tasa-arvoasijaan onnii aekomus kiinnittöö huc-mijota aevan erityisesti tämän jutun varsinaesessa asijat-tomassa osassa.

Vuusijoætumiseen liittyyvät perinteisesti jaettavat lah-jukset . Immeeset kantaavat kaekenmoesta kippoo ja härvelijä ja astijastoo nuoren parin iloks. (Suahan muuten nähä, jotta millon ovat pöllisit kimpussa lahjusten vastaanotosta syyt-tämässä.) Merkillepantavoo on, jotta suurinpiirtein kaekki lahjat ovat yllesä keittijötarpeita. Tästä se alakaakii se tasa-arvo het ens askelilla - nimittäin keittijöstä. Lah-jatavarat kun on tarkotettu yhteisesti kaätettäväks.

On tietysti toevottavvoo, jotta tasa-arvo totteetus mahol-lisimman monessa sijassa. Tasa-arvon totteetumista voetas-ejistöö vaekkapa lahjottamalla nuorelle parille ruuvimeisse-li, pirunleovat ja putkipihit siinä kun keittijötarpeitakkii. Voe kun nuor rouva ottas mielellään hialahjaks suavun ruuvi-meisselin kaaniiseen katteesä ja remonttieroes uutta huushol-lija miehesä apuna. Voetas tehä monttöörhommattii yhdessä het alusta lähtiin.

Eiköhän myö osakuntalaeset oteta huomijoon tämä tasa-arvoasi-
ja, kun ostellaan tulevaesuuessa hiälahjoja. Sitä paetsi tä-
mähän tuop vaehteluva hiälahjatarvaroehin..Ei tarvihe aena os-
too samoja lahjoja jokkaeselle parille, kun valinnanvarroo
tulloo lissee monen tavaratalon osaston...

Tässä vaeheessa katkes kampi kuramoottorista. Valitettavasti
lupasivat tehtaalla uuden takkuuseen...

Lassi

P.S. Kuramoottorin koekäyttö suoritettiin poikkeuksellisesti
ilman efedriiniä. Luultavasti juuri tästä seikasta johtuen
moottorin toiminta oli hiukan kankeahkoa.

RIITTA NIIRANEN

Diplomi-kosmetologi SKL

suorittaa kasvo-, käsi-,

ja jalkahoitoja

opiskelijaystävällisin hinnoin

kotihoitolassa Jokikatu 38 A 3

puh. töihin 28424 (9.30-17.30)

Viimme hetken tietoja urheilurintamalta

Lehden jo ollessa menossa painoon saimme tietää muutamia
tuloksia Lake Placidista joten:

Jääkiekossa saimme tyytyä tappioon Puolaa vastaan, numeroin
4 - 5.

Hiihdossa 30 km Mietaan Juha oli seitsemän ja häntä parem-
min hiihti Matti Pitkänen ollen kuudes.

Naisten 5km saatiin sentään hopeinen mitalli Hilikka Riihi-
vuoren toimesta. Smetanina vei kultaisen laatan vain viiden
sekunnin erolla.

Print toim.kunta

Katkelmia Leningradin matkalta

- Hyvinhän se menomatka suju. Ensimmäinen huonovointinen ilmaantu vasta tullissa ja viereiseltä kaverilta kyse-
livät, että mitä se poika sukkahousuilla tekköö -- no o-
li pojalla Ludmilan osote mukana niin selevittiinhän
siitä, että lahjaks, lahjaks.
- Ensiks kun tultiin hotelliin, mikä lie ollu Europeskaja,
arveltiin pestä hampaat, mutta ei uskallettu, kun ves hais
niin persoonalliselta. Niinku joku ois sen jo kertaal-
leen käyttäny. Mutta äkkiä sitä tottuu, kun seuraavana
uamuna kelepas jo ihan kursailemata.
- Ihmeen kielitaitosta porukkoo nämä leningradilaiset. He-
ti kun hotellin ovesta päästiin ulos ol ukot kylykiä
kyhnyvässä. Onko Suomesta, onko markkoja, vaihto, vaihto.
Miustakkii meinas tulla ihan väkisin kuuvven miljoonan
ruplan mies. Siinä meinas käyvä huonosti, mutta saihan
nuo sentään kaikki tuhlattuva, ei siinä mittää...
- Ensimmäisenä uamuna nukuttiin sitte pommiin ja myöhästy-
ttiin kiertoajelulta. Niin luultiin, mutta kuultiin myöhem-
min että ei ois myöhästytty. Kuulema muillakkii ol ollu
vähä vaikeuksia. No ei hättää mittää, jos muut jättää niin
ossoop se suomipoika yksinnii kierroksen tehdä. Ja tehtii.
Juotiin peräti yhdessä kuppilassa jottai. Varmaannii kah-
via, teetä tai kaakao, tai sitte ei mittää niistä. Ostet-
tiin jostai pöntöstä jottai, mitä lie ollu. Yhtä kylymee ol
ku jäätelö mutta ei saman makusta.
- Tultiin sitte aikanaa hotelliin ja tuli kaverittii ja pul-
lo ja pullo tyhjäksi. Oltiin siinä sitte ilimeisesti käyty
nukkumaannii, koska uamulla herättiinnii. Kaverit olivat
ilimeisesti männeet jatkoille, koska eivät uamulla he-
ränneet, eivätkä vielä iltapäivälläkkään. Siellä repsotti-
vat samassa asennossa koko päivän. Toinen puku piällä ja
toinen ei paljo mittää piällä ja huoneen ovi selkosen
selällään.
- Ja metrollaki ajeltii, mutta ei päästy sinne minne oltiin
mänössä, kun ei oltu lähettykkää sieltä mistä luultiin.

-Viinakaupassakkii käytiin, mutta ei käyvä toiste. Ensin jonotettii maksulinjalla puol tuntii ja sitte ostosjonnossa melekeen saman verran ja huomattiin että se mistä oli maksettu oli loppuna.

-Tultiin tuas erräänä yönä kämpille. Huoneessa oli semmonen kannu ja kaks vesilasiasia. Ruvettiin siinä kuatamaa virvokkeita laseihin ja ihmeteltii kun ei sua sitä millään laseihin, kunnes kotvan asiaa tutkittuamme havaittiin, että vois olla apua jos kiäntäis lasit oikein päin.

-Käytiinhän sitä toki oopperassa ja baletissa ja kahtomassa Eremitaasit, Iisakinkirkot ja Katariinan palatsit.

-Hyvinhän se paluumatka suju. Joilakkii ol vähä vaikeuksia liian viinan kanssa. Piti kuatoo koko lasti mänemään mahhaan.

Elämäni muistelmät, ensimmäinen välierä (K.K)

Päätoimittajan kokemuksia tiedostamattomassa yössä

Tammikuun alussa muutama SKO-lainen lähti arkeologien Varemaisen seurueen matkaan, suuntanaan naapurin kuuluisa Leningrad eli Pietari, joka on joutunut aikoinaan kokemaan yhtä ja toista, jopa meidätkin.

Ongelmia ei tuottanut tulli, eivätkä muutkaan viranomaiset, vaan saatoimme jatkaa etenemistämme kohti välietappia Viipuria, jonka myymäläkulttuuriin me empiirisestä mielenkiinnosta tutustuimme erittäin hyvin, varsinkin takaisintullessa.

Pietarissa huomasimme ettei majoitusta oltu saatu sieltä mistä sitä oli toivottu eli keskustasta Nevski Prospektin tienoolta, vaan meidät oli sijoitettu tois puolel jonnekin ylä Nevan, uudella asuntoalueella sijaitsevaan hotelli Kareliinaan. Tämä ei estänyt sankarituristeja valtaamasta iltaisin hotelli Europeiskajan Currency-baaria, jonka illat säivät legendaarisen maineen matkaaajien keskuudessa ja vielä nytkin heruu kyynel silmäkulmaan kun vain kuuleekin nimen.

Yö, oli tiedostamaton käsite, samalla tavoin kuin talvi-
nen aurinko, joka sekään ei loistanut vaan oli paikal-
laan.

Päivien lipuessa toinen toisensa perästä, vierailimme
kaikille tutuiksi tulleissa kohteissa kuten Vasili-saa-
rella, Eremitaasissa, Iisakinkirkossa, Pavlovskissa sekä
Metrossa. Kaikkein kiinnostavin kohde arkeologisessa mie-
lessä oli kuitenkin Arkeologinen Instituutti, jonne vain
harvoin on mahdollisuus päästä tutustumaan. Laitoksen ko-
koelmissa on valtavasti aineistoa, joka kiinnostaisi mui-
takin, kuin vain alan opiskelijoita, sillä sieltä löytynee
vastaus myös kauan askarruttaneeseen kysymykseen, mistä
me suomalaiset olemmekaan peräisin.

Kulttuurin tutkimukselle tuli uhrattua erittäin paljon
aikaa ja koska humanistille ei mikään saa olla vierasta,
päätin myös tutkia noin empiirisesti tavallisten neuvos-
tokansalaisten elämää. Ensimmäinen kohteeni oli tavalli-
nen lihakauppa, jonka tyrmäävä aromaattinen haju sai mi-
nut kääntymään ovelta takaisin. En kuitenkaan lannistunut
tästä, vaan jatkoin matkaani pitkin Nevskiä, jonka houkute
levistä näyteikkunoista valitsin pienen makeispuodin.
Lopputuloksena oli suuri pussillinen erilaisia karamelle-
ja, suklaata ja vohveleita, joita onnistuin ostamaan käyt-
täen matkalla opittua venäjää, elekieltä ja suomea, jota
kumma kyllä ymmärretään hyvinkin laajalla alueella naapu-
rimaassamme. Tältä ainakin tuntui.

Kolmantena ja viimeisenä kohteena oli poliittinen kirja-
kauppa, jonka ulkomaankielisten kirjojen osastolta yritin
saada käsiini jotakin suomeksi kirjoitettua, vaikkapa kar-
jalaisen Antti Timosen novelleja. Ei löytynyt. Kirjailija
tunnettiin, mutta varastossakaan ei ollut yhtään kirjaa
jäljellä. No täytyi tyytyä John Reedin "Kymmenen päivää
jotka muuttivat maailman" englanninkieliseen versioon.

Koitti aamu ja hetki jolloin meidän täytyi jättää Pietari
eikä se käynyt helposti, sillä kyynel siinä kirposi välit-
tömästi, ainakin isompien tyssähdyksien aikana, kun päässä
takovat kuparisevät juhlivat oikein olan takaa.

Paluumatka sujui varemaisissa merkeissä, joten paljon jäi
kertomista vielä lapsenlapsillekin.

Eipä muuta tälläkertaa, toteaa Ernesto.

skoinfo skoinfo skoinfo skoinfo skoinfo skoinfo skoinfo sko

Maanantai:

9.30 Akateemiset amatsonit Rantasipin uimahallilla. Käydään kuntosalissa jumppaamassa, uidaan ja saunotaan, tule siis mukaan.

12.00 Lentopalloa Kunnan urheilusalissa. Kakkosjoukkoe tarvitseisi täydennystä, joten uusia palloilijoita harjoituksiin.

Tiistai:

18.00 Akateemiset atleetit Rantasipin punttisalilla. Hiiki pintaan ja sitten saunaan ja uimaan.

Keskiviikko:

19.30 Kuoro osakunnassa Jormin johdolla. Laulajat tarvitsevat täydennystä, joten mukaan vaan.

21.00 ChTR osakunnan kabinetissa punaviinien maistelun merkeissä.

Perjantai:

20.00 Osakunnassa tanssitaan tai kuunnellaan hyvää musiikkia. Osakuntalaisille useimmista konserteista jäsenalennus.

Lauantai:

11.30 Lentopallo Kunnan urheilusalissa parin tunnin ajan.

16.00 - Saunat yo-kylässä. Katso tarkempi osoite infopalstalta tai ilmoitustaululta.

18.00 Erityisesti tyttöjen saunan lauteille sopisi muutama löyllynottaja lisää.

-20.00 Ilmaistanssit osakunnassa.

Sunnuntai:

-14.00 Kyykkä yo-kylässä jollakin parkkipaikalla, tarkemmin ilmoitustaululla. Nyt ennen kisoja harjoitellaan viikollakin, vasta-alkajatkin pääsevät mukaan. Käy tutkimassa ilmoitustaulua.

-18.00 Vappulehden toimituskunnan kokous Auroran takana kokoushuone 19. Uudet ideat ja jutut aina tervetulleita.

20.00 Naistenkerho perinteisen tavan mukaan valkoviinien parissa. Tarkemmin infopalstalta tai ilmoitustaululta.

Muuta tärkeää:

- Kuvis kokoontuu aina silloin tällöin kuvausretkille, seuraa ilmoitustaulua.

Teatterimatkojakin tehdään, tietoja päivystyksestä ilmoitustaululta.

Osakunnan uudenvuoden vastaanottajaiset Joensuussa

Jo joulukuun alkupuolella aloimme osakunnassa keskustella, kuinka pärjätään pitkä joululoma ilman osakuntakavereita. Ajatus erosta tuntui mahdottomalta, ja niinpä päätettiin kokoontua jossakin Savo-Karjalaisella alueella. Lopulta kokouspaikaksi valittiin Joensuu ja ajankohdaksi uusi vuosi. Joensuun seudulta kotoisin oleville osakuntalaisille annettiin tehtäväksi käytännön järjestelyjen hoitaminen.

Jo varhain uuden vuoden aattona osakuntalaisia alkoi saapua juhla kaupunkiin, kukin omilla kulkupeleillään. Yhteinen kokoontuminen oli Joensuun kauniin asematalon edustalla kello 20.00. Sääkin oli suosiollinen, pieni pakkanen nipisteli juuri sopivasti poskipäitä ystävien kätelessä toisistaan. Asemalta kävelimme kauppatorille, ja menimme vierailulle erääseen joensuulaiseen kotiin. Siellä nautimme ensimmäiset viralliset maljat yhdessä.

Juhlapaikaksi oli valittu ravintola Kimmel aivan Pielisjoen rannalta. Osa juhlaväestä siirtyi ravintolaan takseilla ja osa jalkaisin. Matkalla oli mahdollisuus tehdä edullisia ostoksia Joensuun mainiolla torilla. Mainittakoon tinakauhat 2 markkaa kappale.

Varauksen olimme tehneet ravintolan yökerhoon, mutta sieltä ei löytynytäkään sopivaa sijaa suurelle seurueellemme. Hovimestari ohjasi meidät ystävällisesti pääsalin puolelle. Tarjoilu toimi nopeasti. Heti istuuduttuamme pöydän ympärillä hääri useita tarjoilijoita. Illalliseksi nautimme illalliskorttiimme sisältyneen savubroilervoileivän. Aperitiiveinä ja ruokajuomina käytimme tarjolla olleita useita eri juomia. Jokinlaiseksi suosikiksi näytti nousevan unkarilainen härän veren tyyppinen punaviini. Vähitellen yleinen hilpeys ja puheensorina täytti pöydän.

Meillä oli mahdollisuus tanssimiseen sekä pääsalissa että yökerhossa. Tansseista jäi mieleen vuoden vaihtuessa tanssittu letkajenkka.

Pöydässämme nosteltiin maljoja kulttyyrille, edistykselle, luvuille, nousevalle osakuntahengelle ym. uuden vuosikymmenen alkaessa.

Taikuri Reijo Salminen esitti taikatemppuja tanssin lomassa. Ravintolan puolesta oli järjestetty mahdollisuus tinan valamiseen ja ennustajan palveluihin. Ennustaja vaikutti hieman kaupalliselta, lupailen parempaa tulevaisuutta isolle rahalla.

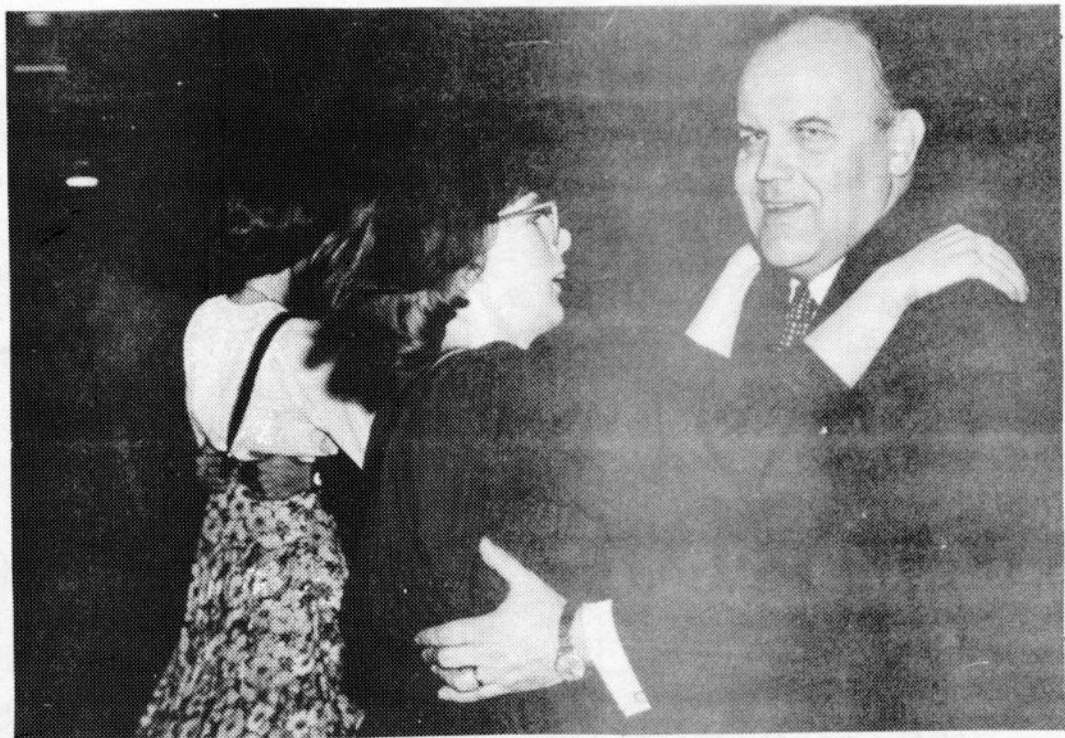
Osakuntamaista hillittelyä jatkui aina aamu-kolmeen asti. Juhlapaikka jätettiin haikean hilpeinä. Väki siirtyi maja-paikkoihinsa ja unikin rupesi jo tulemaan silmään.

Uudenvuoden päivän aamu oli varattu heräämiseen. Puolen päivän jälkeen kokoonnuimme kauppatorille. Menimme yhdessä lounastamaan uuteen italialaistyyppiseen ravintolaan nimeltä Verona. Muistelimme aattoillan tapahtumia ja söimme tuntuja pyöreitä italialaisia piiraita, jotka totesimme aika mukaviksi. Lounaan jälkeen hyvästelimme toisemme ja päätimme, että uudenvuoden vastaanotosta savokarjalaisella alueella voitaisiin tehdä vaikka perinteellinen tapa. Ensi uuden vuoden kokoontumispaikaksi sovittiin alustavasti Kuopio.

Yks hillittelijä

kyykkäkisatkin lähestyvät, eli ovat 23. 2. Helsingissä. Nyt kiireesti harjoittelemaan, onhan kyseessä akateeminen maailman mestaruus. Harjoitukset ovat sunnuntaisin klo 14.00 Yo-kylässä. Seuraa ilmoitustaulua ja infopalstaa.

Inspehtori Manu ja Rauni viime vuosijuhlien pyörteissä. Tänä vuonna osakunta täyttää 55 vuotta. Muista tulla mukaan 22. 3. (lauantaipäivä). Pääjuhla on ravintola Pietarissa ja jatkot osakunnassa, mitkä eivät tänä vuonna kestäne viikkoa pitempään, koska Puolanmatka tunkee väliin.

Ideat by Don Martin
kuv.illustration by Jussi

"Tehodeodorantti"

